

Warszawa, 14 lutego 2020 r.
KL/60/32/AM/2020

Pan
Marek Zagórski
Minister Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na zaproszenie do konsultacji prowadzonych przez Ministerstwo Cyfryzacji, w sprawie przeglądu aktów prawnych, pod kątem zapewnienia domyślności cyfrowej procedur i usług oraz wprowadzenia dalszych ułatwień i zmniejszenia obciążeń prawnych (syg. DP-I-004.1.2019), Konfederacja Lewiatan, w załączeniu, przedstawia stanowisko w sprawie.

Wyrażamy nadzieję, że przesłane materiały okażą się pomocne w toku dalszych prac nad zmianami prawnymi, które zmierzają do odejścia od procedur realizowanych lub prowadzonych papierowo. Jeżeli pewne kwestie wymagają szczegółowego wyjaśnienia jesteśmy gotowi przesłać dodatkowe materiały.

Z poważaniem,



Maciej Witucki

Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan w sprawie przeglądu aktów prawnych, pod kątem zapewnienia domyślności cyfrowej procedur i usług oraz wprowadzenia dalszych ułatwień i zmniejszenia obciążeń prawnych.



Stanowisko Konfederacji Lewiatan w sprawie przeglądu aktów prawnych, pod kątem zapewnienia domyślności cyfrowej procedur i usług oraz wprowadzenia dalszych ułatwień i zmniejszenia obciążeń prawnych

I. Leasing

a) Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1145) art. 709²:

Konfederacja Lewiatan postuluje wprowadzenie możliwości zawierania umowy leasingu, obok formy pisemnej, również w formie dokumentowej w rozumieniu art. 77² k.c., czyli także w formie elektronicznej bez konieczności posiadania podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy o podpisie elektronicznym.

We współczesnej gospodarce opartej na szybkim obrocie dóbr i usług, konieczność zachowania formy pisemnej stanowi dużą niedogodność dla przedsiębiorców, którzy stanowią większość podmiotów zawierających umowy leasingu. Wysoki stopień informatyzacji współczesnych przedsiębiorstw doprowadził do sytuacji, w której forma pisemna przy zawieraniu umów staje się zjawiskiem coraz bardziej anachronicznym. Obecna regulacja jest z perspektywy rozwoju rynku leasingu niepraktyczna i uciążliwa, bowiem forma pisemna na rynku finansowym zastępowana jest coraz częściej różnymi formami elektronicznej wymiany danych. Dla przykładu od 8 września 2016 r. obowiązuje forma dokumentowa czynności prawnej (art. 77² k.c.), zgodnie z którą „do zachowania dokumentowej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie”. Warto wskazać również, iż doszło do zmiany formy zawierania umowy pożyczki z pisemnej na dokumentową. Poza tym, już w obecnie obowiązującym stanie prawnym umowa kredytu, a także inne umowy przewidziane w prawie bankowym, mogą być zawierane w formie elektronicznej (art. 7 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe t.j. (Dz.U. z 2019 r. poz. 2357). Podobnie art. 43 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2019 r. poz. 381) stanowi, że dokumenty związane zawieraniem i wykonywaniem umów ubezpieczenia mogą być sporządzane w postaci elektronicznej, jeżeli będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przechowywane i zabezpieczone.

Tego typu rozwiązania pozytywnie wpływają na zwiększenie dostępu klientów do usług finansowych np. tych którzy są zainteresowani zakupami przez Internet. Do takich usług włączono aktualnie umowy pożyczki. Jednak usługi leasingu są cały czas poza tym katalogiem.

Zgodnie z danymi GUS wg. stanu na koniec 2018 roku w użytkowaniu 853.465 leasingobiorców było 2.240.278 przedmiotów leasingu (poza leasingiem firmy leasingowe świadczą także usługi pożyczki, stanowią one ok. 10% wszystkich transakcji sfinansowanych przez firmy leasingowe). Każdy przedmiot to zazwyczaj odrębna umowa leasingu. W dynamicznie rozwijającej się gospodarce dostosowanie



regulacji prawnych do zmieniającego się otoczenia stało się już normą. Część z tych regulacji dotyczy relacji pomiędzy instytucjami finansowymi, jakimi są firmy leasingowe, a ich klientami. Przykładem takich regulacji może być ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 2279). Zgodnie z przepisami ustawy podmiot rynku finansowego jest zobowiązany zamieścić w umowie zawieranej z klientem (osobą fizyczną, w tym także prowadzącą działalność gospodarczą) następujące informacje dotyczące procedury składania i rozpatrywania reklamacji: miejsce i formę złożenia reklamacji, termin rozpatrzenia reklamacji oraz sposób powiadomienia o rozpatrzeniu reklamacji. O ile w umowach nowo zawieranych firmom leasingowym nie nastęczało żadnych problemów żeby do ogólnych warunków umowy wprowadzić odpowiednie zapisy w tym zakresie, o tyle wprowadzenie tych informacji do umów już zawartych stało się nie lada wyzwaniem. Zmiany takie wymagają bowiem formy pisemnej, pod rygorem nieważności, a to z kolei wymaga aktywności po stronie leasingobiorcy. Jednak firma leasingowa nie dysponuje odpowiednimi narzędziami, aby skutecznie (w odpowiednim czasie) do takiej aktywności doprowadzić. Wielu leasingobiorców to firmy z sektora mikroprzedsiębiorstw, gdzie osoba upoważniona do reprezentowania danego podmiotu, to jednocześnie osoba bezpośrednio zaangażowana nie tylko w zarządzanie, ale także w działalność operacyjną podmiotu. Przykładem mogą być tutaj małe firmy transportowe, gdzie właściciel firmy jest jednocześnie kierowcą i gros czasu pracy spędza w trasie. W takich przypadkach doprowadzenie przez firmę leasingową do zawarcia aneksu do umowy, w formie pisemnej, w określonym czasie, jest często niemożliwe.

Przedstawiając powyższe chcielibyśmy jeszcze raz podkreślić, iż w naszej ocenie utrzymanie formy pisemnej pod rygorem nieważności dla umowy leasingu jest w dzisiejszych realiach anachroniczne i staje się coraz większą niedogodnością praktyczną, szczególnie biorąc pod uwagę fakt, że leasing nie stanowi umowy bardziej skomplikowanej niż umowy pożyczki, umowy przewidziane w Prawie bankowym czy umowy zawierane zgodnie z ustawą o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, gdzie forma dokumentowa/elektroniczna jest dopuszczona.

Propozycja zmiany:

art. 709² K.C. otrzymuje brzmienie: „*Umowa leasingu wymaga zachowania formy dokumentowej.*”

b) Dodanie Art. 709¹⁹ w Kodeksie cywilnym

Konfederacja Lewiatan postuluje rozszerzenie przepisów dotyczących umowy leasingu na przedmioty niematerialne takie jak oprogramowanie i licencje do korzystania z utworów.

Obecna definicja umowy leasingu ograniczona jest jedynie do rzeczy, które w rozumieniu kodeksu cywilnego stanowią wyłącznie przedmioty materialne, a co za tym idzie nie obejmują np. programów



komputerowych i licencji na korzystanie z nich. Umowy analogiczne do umowy leasingu, których przedmiotem jest prawo do oprogramowania, lub licencja na korzystanie z niego, występują obecnie na rynku i cieszą się coraz większą popularnością. Brak ich uregulowania prowadzi często do problemów z ich odpowiednią kwalifikacją na gruncie rozmaitych przepisów, w tym przepisów dotyczących prawa cywilnego, podatkowego oraz własności intelektualnej. Stąd koniecznym wydaje się uzupełnienie regulacji leasingu w Kodeksie cywilnym o odpowiednie uregulowanie możliwości zawierania umów leasingu dot. praw, w szczególności praw na dobrach niematerialnych.

Propozycja zmiany

Dodaje się art. 709¹⁹ w brzmieniu:

„Art. 709¹⁹. „Przepisy o leasingu rzeczy stosuje się odpowiednio do leasingu praw, w tym praw na dobrach niematerialnych lub wynikających z udzielonych licencji.”

c) Zmiana 709¹¹ oraz 709¹³ Kodeksu cywilnego

Konfederacja Lewiatan postuluje zmianę formy komunikowania się stron umowy leasingu z pisemnej na dokumentową.

Zmiana art. Art. 709¹¹ oraz Art. 709¹³ ust. 2 jest konsekwencją propozycji zmiany formy umowy leasingu na formę dokumentową, gdyż komunikacja pomiędzy finansującym powinna się dokonywać również za pomocą nowoczesnych środków komunikacji – co gwarantuje forma dokumentowa – a nie tylko za pomocą pisma. Wprowadzenie przedmiotowej zmiany ułatwi i uprości bieżące kontakty pomiędzy finansującym a korzystającym pod umową leasingu, co powinno sprzyjać rozwojowi tej formy finansowania inwestycji.

Propozycja zmiany

Art. 709¹¹. „Jeżeli mimo upomnienia ~~na piśmie~~ w formie dokumentowej przez finansującego korzystający narusza obowiązki określone w art. 709⁷ § 1 lub w art. 709⁹ albo nie usunie zmian w rzeczy dokonanych z naruszeniem art. 709¹⁰, finansujący może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia”

Art. 709¹³§ 2. „Jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć w formie dokumentowej korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może



wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia. Postanowienia umowne mniej korzystne dla korzystającego są nieważne.”

II. Dostęp do rejestrów państwowych

Ponawiamy prośbę o uwzględnienie postulatów Konfederacji Lewiatan zawartych w piśmie z dnia 18 grudnia 2019 r. (sygn. KL/407/213/ED/2019). W piśmie określone zostały szczegółowo potrzeby rynku w zakresie dostępu do rejestrów państwowych. Zapewnienie dostępu wpisuje się w cel, jakim jest odejście od praktyki kserowania/skanowania dokumentów na rzecz ich weryfikacji za pośrednictwem środków elektronicznych.

III. Cyfryzacja procesu inwestycyjnego

Budownictwo stanowi jedną z istotniejszych dziedzin dzisiejszej gospodarki w Polsce. Jednocześnie z uwagi na historyczne zapóźnienia wciąż trwają procesy dostosowania infrastruktury do potrzeb nowoczesnej gospodarki oraz rosnących aspiracji naszego kraju. Wyraża się to we wszystkich niemal dziedzinach ludzkiej aktywności związanych z procesem budowlanym od zaspokojenia indywidualnych potrzeb poprzez budowę domów jednorodzinnych do strategicznych projektów jak gazociągi czy Centralny Port Komunikacji.

Jednocześnie jednak formalna strona procesu inwestycyjnego, która jest niezbędna dla realizacji każdej istotnej inwestycji wciąż ma formę analogową, czego szczególnym wyrazem jest obowiązek przedkładania czterech papierowych egzemplarzy projektu budowlanego do wniosku o pozwolenie na budowę.

W związku z powyższym sygnalizujemy, aby w ramach planowanych działań dot. cyfryzacji usług w szerokim zakresie uwzględnić możliwość cyfryzacji procesu inwestycyjnego, uwzględniając aspekty:

- geodezji i kartografii;
- planowania miejscowego;
- procedur związanych z procesem inwestycyjnym, w tym prawa budowlanego, ale również innych aktów prawnych wymagających dodatkowych uzgodnień, opinii tj. prawo wodne, ustawa o drogach publicznych, ustawa o ochronie zabytków, prawo ochrony środowiska, o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, itp.



W efekcie tych działań powinna zostać udostępniona możliwość realizacji formalnych aspektów związanych z inwestycjami w różnych branżach w formie elektronicznej.

IV. Zmiany przepisów ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (dalej jako ustawa u.i.g.) w zakresie dotyczącym:

- formy umowy, zawieranej z klientami biura na usługi świadczone przez biuro, oraz
- formy i zasad komunikacji z dłużnikiem jako podstawy dla przekazania informacji gospodarczej do systemu biura.

W naszej ocenie postulat zniesienia obowiązku formy pisemnej pod rygorem nieważności w procesie zawierania umów na usługi biura informacji gospodarczej jest uzasadniony, biorąc pod uwagę obecnie podejmowane w polskim prawodawstwie działania mające na celu zmniejszenie ograniczeń i barier w rozwoju gospodarczym. Chcąc zwiększyć funkcjonalność biura informacji gospodarczej jako podmiotu dostarczającego istotne informacje w procesie oceny zdolności kredytowej czy analizy wiarygodności płatniczej zasadne byłoby, w naszej ocenie, zniesienie obowiązku zawierania umowy w formie pisemnej, ponieważ z praktyki wynika, że jest to jeden z elementów blokujących przekazywanie informacji gospodarczych o zobowiązaniach zaległych, wymagalnych, jak również brak jest w obecnych warunkach gospodarczych uzasadnienia dla utrzymywania takiej formy w procesie zawierania umów.

Obecne przepisy w sposób nieuzasadniony wyłączają (dłużnik będący konsumentem) lub ograniczają (dłużnik niebędący konsumentem) możliwość przekazywania informacji gospodarczych do systemu biura w oparciu o wezwanie do zapłaty (zawierające ostrzeżenie o możliwości przekazania informacji gospodarczej) wysłane za pośrednictwem kanałów komunikacji elektronicznej (e-mail). W naszej ocenie, biorąc pod uwagę, że w obecnych czasach, gdy coraz częściej strony w umowach ustalają bieżącą komunikację w procesie obsługi umowy i współpracy właśnie w formie komunikacji elektronicznej, która pozwala na szybką realizację usług – zmiana w proponowanym zakresie również przepisów ustawy u.i.g. jest uzasadniona. Wydaje się, że jest to postulat istotny z punktu widzenia prowadzonej przez wierzyciela, będącego klientem biura, działalności gospodarczej, a nierzadko brak wymogu stosowania formy papierowej przyspiesza działania, skraca czas nawiązywania stosunków kontraktowych, ale również może przyspieszyć czas odzyskiwania należności oraz zmniejsza ich koszty, co również może mieć wpływ na ogólną poprawę sytuacji gospodarczej, zmniejszenie zatorów płatniczych itp.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności w ramach tzw. pakietu wierzycielskiego wprowadziły w stosunkach B2B możliwość wysłania wezwania do zapłaty w formie maila, ale tylko wówczas, jeżeli taka forma jest wprost wskazana w umowie między stronami wprost dla celu wezwania do zapłaty. Wydaje się to zbyt daleko idącym ograniczeniem w sytuacji, gdy strony często zastrzegają sobie w umowie możliwość





LEWIATAN

prowadzenia korespondencji na wskazane adresy mailowe, a nawet składanie wiążących oświadczeń woli w takiej formie. Niezasadnym wydaje się również wyłączenie możliwości takiej formy komunikacji w przypadku usług B2C, gdy stroną umowy z przedsiębiorcą jest konsument i wskazał on adres mailowy jako formę kanału komunikacji na potrzeby wiążącej strony umowy. Skoro adres mailowy jest wystarczający np. do składania wiążących oświadczeń woli i wiedzy w trakcie trwania umowy (o ile nie wyłączają tego przepisy regulujące dany stosunek prawny), to zasadnym wydaje się, że powinna być możliwość jego wykorzystania również w zakresie dochodzenia należności (która może mieć miejsce również w ramach wiążącej nadal umowy).

Należy więc popierać postulat ograniczania formy papierowej tam, gdzie jest to możliwe i gdzie stosowanie takiej formy nie jest bezwzględnie zasadne.

Biorąc powyższe pod uwagę zgłaszamy następujące postulaty zmian ustawy u.i.g.:

1) zmiana art. 12 ustawy u.i.g. poprzez usunięcie ust. 2 w art. 12 ustawy u.i.g., w związku z tym art. 12 otrzymałby brzmienie:

Art. 12 Wierzyciel może przekazywać do biura informacje gospodarcze w celu ich ujawnienia, jeżeli zawarł z biurem umowę o udostępnianie informacji gospodarczych.

2) zmiana art. 14 ustawy u.i.g. poprzez rozszerzenie stosowanych przez wierzyciela form komunikacji o możliwość wysłania wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, również w formie korespondencji mailowej, o ile strony umowy przewidziały co do zasady taką formę komunikacji na potrzeby umowy oraz wskazały swoje adresy mailowe, przy czym bez konieczności wskazywania w umowie wprost, że forma taka służyć ma określonym celom, np. wysłaniu wezwania do zapłaty. Zmiana taka może zostać wprowadzona poprzez dodanie ust. 1a do art. 14 ustawy u.i.g. zgodnie z poniższą propozycją:

1a. Jeżeli umowa między wierzycielem a dłużnikiem będącym konsumentem, z której wynika zobowiązanie dłużnika, przewiduje komunikację pomiędzy stronami umowy w formie elektronicznej i strony wskazały w tym celu w umowie adresy poczty elektronicznej, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeśli upłynął co najmniej miesiąc od wysłania wezwania do zapłaty w formie elektronicznej zgodnie z postanowieniami umowy.

3) zmiana art. 15 ust. 1a ustawy u.i.g. poprzez zniesienie warunku o konieczności wskazania w umowie łączącej strony wprost formy komunikacji elektronicznej dla celu wysłania wezwania do zapłaty, w związku z tym zapis powinien brzmieć:

member of  BUSINESS EUROPE



Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS



1a. Jeżeli umowa między wierzycielem a dłużnikiem niebędącym konsumentem, z której wynika zobowiązanie dłużnika, przewiduje komunikację pomiędzy stronami umowy w formie elektronicznej i strony wskazały w tym celu w umowie adresy poczty elektronicznej, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeśli upłynął co najmniej miesiąc od wysłania wezwania do zapłaty w formie elektronicznej zgodnie z postanowieniami umowy.

V. Rynek finansowy (ogólnie)

- Składanie w postaci elektronicznej oświadczeń woli w związku z dokonywaniem czynności dotyczących obrotu papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (uoif), a w szczególności zawieranie umów o świadczenie usług maklerskich, o których mowa w art. 72, art. 73, art. 74b oraz art. 75 uoif.
- Umożliwienie stosowania pieczęci elektronicznej oraz aktualizacja zapisów dot. podpisu elektronicznego. Wymogi dotyczące dokumentów związanych z czynnościami dot. obrotu papierami wartościowymi, zawarte w rozporządzeniu wykonawczym MF z 2 grudnia 2005 r. w sprawie postępowania z dokumentami związanymi z dokonywaniem niektórych czynności regulowanych ustawą o obrocie instrumentami finansowymi odbiegają istotnie od wymogów przewidzianych w rozporządzeniu MF dot. prawa bankowego, m.in. w zakresie stosowania podpisu elektronicznego (odwołują się do poprzedniej instytucji podpisu elektronicznego – sprzed 2016 r., nie przewidują możliwości stosowania danych identyfikujących klienta).
- Dostosowania art. 76a Uoif do wymogów Rozporządzenia UE 565/2017. Przepis art. 76a Uoif przewiduje rygor nieważności w przypadku niezachowania formy pisemnej przy zawieraniu umowy maklerskiej (dopuszczalne jest zawarcie umowy na innym niż papier trwałym nośniku). Przepis Art. 58 Rozporządzenia UE 565/2017, do którego odsyła art. 76a Uoif, nie przewiduje rygoru nieważności.
- W związku z niejasną relacją art. 13 uoif i art. 76a uoif, rekomendujemy wykreślenie z art. 76a uoif. Przepis Art. 58 Rozporządzenia UE 565/2017 ma zastosowanie bezpośrednio w porządkach prawnych Państw Członkowskich. W związku z tym obowiązek zachowania formy pisemnej zostanie zachowany, ale usunięte zostaną wątpliwości związane ze szczegółowymi wymogami dotyczącymi tej formy i konsekwencjami jej niezachowania. Dodatkowo należy ujednoclić wymogi dotyczące oświadczeń woli składanych w formie elektronicznej składanych na gruncie prawa bankowego i uoif, poprzez dostosowanie obu rozporządzeń MF do dyrektywy EIDAS.
- Zniesienie obligatoryjnej pisemnej formy udzielenia upoważnienia do przekazania informacji stanowiącej tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi - art. 150 ust. 1 pkt 1 uoif. Dla udzielenia upoważnienia do przekazania informacji stanowiącej tajemnicę zawodową wymagana jest forma pisemna. Tymczasem upoważnienie dotyczące przekazania informacji objętych tajemnicą bankową może być wyrażone również w formie



elektronicznej. Konieczna jest zmiana art. 150 ust. 1 pkt 1 poprzez dodanie klauzuli analogicznej jak w ustawie prawo bankowe (Art. 104 ust. 3 zd. 3 i 4)

- Zrównanie innych form przekazywania informacji (na trwałym nośniku, mailem) z formą papierową. Wymaga to rozważenia eliminacji z przepisów: ustawa o usługach, ustawa o prawach konsumenta, ustawa o kredycie konsumenckim, ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej „domyślnego” przekazywania informacji w postaci papierowej. Jako element ochrony konsumenta można wprowadzić prawo żądania klienta, by za darmo, w każdej chwili trwania umowy, mógł otrzymać dokumenty na papierze lub obowiązek informowania o możliwości otrzymania dokumentów w postaci papierowej.

Proponowana zmiana w zakresie dotyczącym ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej:

Art. 21

4. W przypadku gdy z analizy informacji, o których mowa w ust. 1, wynika, że potrzeby ubezpieczającego są nieadekwatne do jego doświadczenia, wiedzy w dziedzinie ubezpieczeń na życie lub sytuacji finansowej lub brak jest ubezpieczenia odpowiedniego do potrzeb ubezpieczającego, zakład ubezpieczeń przekazuje ubezpieczającemu tę informację z jednoczesnym ostrzeżeniem, że wynik analizy lub oferta zakładu ubezpieczeń uniemożliwia zaoferowanie odpowiedniego ubezpieczenia. Ubezpieczający pisemnie potwierdza otrzymanie tej informacji oraz składa pisemne oświadczenie o zapoznaniu się z ostrzeżeniem. W takim przypadku umowa ubezpieczenia może zostać zawarta tylko na podstawie pisemnego żądania ubezpieczającego.

Uzasadnienie powyższej zmiany art. 21:

Wykreślenie słów wskazujących na konieczność złożenia pisemnych oświadczeń klienta, jest zgodne z niedawno przeprowadzonymi zmianami w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej mającymi na celu ograniczenie konieczności posługiwania się formą pisemną (w art. 38 ust. 6 ustawy). Kluczowe wydaje się, aby zakład ubezpieczeń zapewniał wykazanie że klient rzeczywiście złożył stosowne oświadczenia w procesie zawarcia umowy, ale nie wydaje się przy tym konieczne z punktu widzenia ochrony konsumenta, aby te oświadczenia musiały być pisemne.

VI. Kwestie pracownicze

a) Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 917) Art. 29 § 2 § 2:

„Umowę o pracę zawiera się na piśmie. Jeżeli umowa o pracę nie została zawarta z zachowaniem formy pisemnej, pracodawca przed dopuszczeniem pracownika do pracy potwierdza pracownikowi na piśmie ustalenia co do stron umowy, rodzaju umowy oraz jej warunków.”



Na czym polega bariera: Brak możliwości zawarcia umowy o pracę drogą elektroniczną. Jest to uciążliwe zwłaszcza w kontekście telepracy, osób działających zdalnie lub firm, które działają w wielu lokalizacjach. Każdorazowe przesyłanie umowy pocztą generuje koszty. Forma elektroniczna usprawniłaby ten proces.

Proponowane rozwiązanie: Należy dopuścić zawieranie umowy o pracę (oraz skorelowanych z tym obowiązków) i dokonywanie opisanych zmian w formie elektronicznej.

b) Kodeks pracy oraz Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie dokumentacji pracowniczej.

Wprowadzenie możliwości zmiany postaci z papierowej na elektroniczną (lub odwrotnie) od danego momentu (bez konieczności dostosowywania dotychczasowej dokumentacji do nowej postaci (co jest bardzo pracochłonne i na co zwykle pracodawca nie ma zasobów). Obecnie przejście na postać elektroniczną wiąże się z obowiązkiem nieitalizowania całości dokumentacji i przekazania jej pracownikom.

§ 17. 1. Wydawaną dokumentację pracowniczą prowadzoną w postaci papierowej przekazuje się w formie, w jakiej była przechowywana przez pracodawcę.

Obecnie w przypadku zmiany formy prowadzenia dokumentacji z papierowej na elektroniczną pracodawca musi wydać formę papierową. Zasadnym wydaje się, aby istniała możliwość wyboru, w jakiej formie zostanie ona przekazana.. W erze mobilności mieszkaniowej łatwiej jest zabrać zasób zdigitalizowany niż np. teczkę z 200 dokumentami.

c) Forma dokumentowa wniosków/potwierdzeń pracowniczych (m.in. art. 129 § 4 pkt 3 i 4; art. 142-144; art. 151 § 2(1), art. 151(2) § 1; art. 182(1); art. 237(4) § 3; art. 186 § 7 i art. 186(7))

Poważnym utrudnieniem dla prowadzenia działalności gospodarczej są dla pracodawców obowiązki odnoszące się do składania w formie papierowej wniosków np. o odbiór nadgodzin/dni wolnych, które muszą być podpisane na papierowej formie osobiście przez pracownika. Takie założenie jest szczególnie problematyczne i generujące niepotrzebne czynności, jak i niepotrzebne wykorzystanie papieru, zwłaszcza w sytuacji kiedy pracownik pracuje w innej lokalizacji niż jego przełożony czy w innej lokalizacji niż siedziba firmy (i dział HR). W przypadku składania wniosków przez pracowników rozwiązaniem by było wprowadzenie przepisu umożliwiającego wnioskowanie w formie dokumentowej, gdy pracodawca zapewnia taką możliwość (np. komunikacja mailowa w ramach wniosku do przełożonego lub systemu obsługi pracowniczej, co i tak byłoby odkładane w ramach komunikacji wewnętrznej pracodawcy).

d) Przepisy RODO (dwa tematy: adres korespondencyjny przesłany mailem oraz przesyłanie zahasłowanych PIT byłym pracownikom bez użycia certyfikatu elektronicznego)

Firmy dostrzegają trudności w komunikacji z byłymi pracownikami (którzy zakończyli pracę po 4 maja 2019 r.) Aktualny komunikat UODO nie pozwala na wysłanie PIT-11 za bieżący rok takiemu pracownikowi na wskazany w mailu adres korespondencyjny. Jest to stanowisko nowe, a z związku z tym pracodawca nie miał możliwości przygotowania się do takiej sytuacji. W rezultacie, kiedy obecnie z firmą kontaktuje się były pracownik informując, że jego polski adres zamieszkania nie jest aktualny, firmy nie są w stanie zająć się takim wnioskiem.

Nasza propozycja: możliwość przesyłania byłym pracownikom PIT za dany rok na wskazany w mailu adres korespondencyjny, oczywiście po wcześniejszej weryfikacji tożsamości pracownika poprzez np. zadanie 3 pytań związanych z zatrudnieniem u danego pracodawcy oraz możliwość wysłania mailem PIT do takiego pracownika, przy czym dogodną formą byłby zaszyfrowany plik (forma szyfrowania do ustalenia). Obecnie niewielu pracowników działu HR dysponuje podpisem elektronicznym, co nie pozwala efektywnie dostarczać pracownikom PITu. Należy to rozważyć kompromis pomiędzy realiami i efektywnością, a bezpieczeństwem danych. Poniżej przedstawiamy kilka linków do publikacji prasowych zgłębiających temat:

<https://www.rp.pl/Podatek-dochodowy/312279954-Czy-PIT-11-mozna-wyslac-pracownikowi-mailem.html>

<https://www.platnik.e-pity.pl/przekazanie-elektroniczne-pit11-8c-40-wyslka-przez-internet-mail/>
<https://ksiegowosc.infor.pl/podatki/pit/pit/pracownik/300912,PIT11-mozna-wyslac-pracownikowi-intranetem-w-pliku-PDF-z-podpisem-elektronicznym.html>

e) Wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie przeprowadza się na podstawie skierowania wydanego przez pracodawcę (art. 229 § 4a).

Zarówno Kodeks pracy, jak i rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy, powinny dopuszczać możliwość wystawienie skierowania z podpisem kwalifikowanym i dodatkowo faksymilą zapewniającą ważność dokumentu w przypadku wydruku dokumentu oraz honorowanie skanów skierowań z faksymilą. Szczegóły dotyczące formy skierowania powinny zostać ustalone w umowie pomiędzy pracodawcą a jednostką wykonującą badania profilaktyczne.



f) Podpisywanie dokumentacji przez pracowników

W związku z postępującą digitalizacją zwracamy uwagę na konieczność analizy i wprowadzenia możliwości podpisywania przez pracownika dokumentacji np. przy pomocy dostępnych obywatelom cyfrowych rozwiązań potwierdzania tożsamości i oświadczenia woli, takich jak: Profil Zaufany oraz dowód osobisty z warstwą elektroniczną (e-dowód).

Jak Ministerstwo Cyfryzacji wskazuje w komunikacji publicznej, zainteresowanie obywateli korzystaniem z wprowadzanych ułatwień cyfrowych stale wzrasta, co pokazuje potencjał wykorzystania przez pracowników tych możliwości, również w ich kontaktach z pracodawcą. W przypadku dużych przedsiębiorców, zatrudniających pracowników w różnych lokalizacjach lub pracowników w ramach telepracy, takie rozwiązanie ułatwiłoby zarówno pracownikom, jak i pracodawcom, realizację uprawnień i obowiązków wynikających z Kodeksu pracy.

g) ZUS

Oświadczenie dla celów wypłaty zasiłku opiekuńczego (Z15)

Proponujemy o wprowadzenie możliwość składania przez pracowników wniosków: ZUS Z15A - Wniosek o zasiłek opiekuńczy z powodu sprawowania opieki nad dzieckiem lub ZUS Z15B - Wniosek o zasiłek opiekuńczy z powodu sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny w formie dokumentowej. Dzięki takiej zmianie dokumenty (wnioski ZUS Z15A i ZUS Z15B) mogłyby być złożone w aplikacji, zostać archiwizowane w formacie pdf, zapewniając jednocześnie pełen dostęp do informacji, kto i kiedy złożył dany wniosek, czy był korygowany i przez kogo.

Rozszerzenie możliwości wykorzystania Platformy Usług Elektronicznych ZUS

Konfederacja Lewiatan zwraca uwagę na konieczność rozszerzenie zakresu korespondencji z ZUS za pośrednictwem PUE.

Umożliwienie sporządzania i przesyłanie bezpośrednio do ZUS zaświadczeń o osiągniętych przychodach osób pobierających świadczenia z ZUS (art. 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub

zmniejszania emerytury i renty) za pośrednictwem ePUE – obecnie zaświadczenie jest sporządzane i przesyłane do ZUS w wersji papierowej.

Usprawnienia w zakresie składania dokumentu Z-3 poprzez ePUE, które m.in. doprowadzą do jak najszybszej aktualizacji i druku na ePUE i umożliwią import druku Z-3 z systemów kadrowo-płacowych pracodawców do ePUE (w ręcznie wypełnionym dokumencie na ePUE, często pracownicy ZUS nie widzą załączników przygotowanych przez pracodawcę lub nie da się ich załączyć), wprowadzą zmianę sposobu ustalania podstawy świadczenia chorobowego wg daty wypłaty, a nie za okres (obecne funkcjonowanie powoduje dużą pracochłonność zarówno po stronie pracodawcy, jak i ZUS. W chwili obecnej ZUS weryfikuje Z-3 wg raportów RCA, które różnią się od podstawy chorobowej. W przypadku emerytur za okres po 1999r. ZUS już wprowadził taką zmianę i wylicza je wg daty wypłaty(wg raportów RCA/RZA).

h) Wypłata zasiłku macierzyńskiego czy rodzicielskiego przez płatnika składek a nie przez ZUS.

W praktyce jeżeli matka czy ojciec dziecka zawnioskuje o akt urodzenia dziecka przez profil zaufany i tak musi udać się do urzędu, aby uzyskać dokument dający prawo do wypłaty m tego zasiłku przez płatnika. (pracodawcę). Co do potwierdzania zgodności aktów urodzenia z oryginałem przez pracodawców do celów uprawnień związanych z rodzicielstwem, pracodawca nie ma takich kompetencji aby stwierdzić czy przedstawiony dokument jest faktycznie oryginalny, a ma obowiązek to poświadczać.

Pod poniższym linkiem znajdują się szczegółowe informacje w tym temacie:

W praktyce jeżeli matka czy ojciec dziecka zawnioskuje o akt urodzenia dziecka przez profil zaufany i tak musi udać się do urzędu, aby uzyskać dokument dający prawo do wypłaty m tego zasiłku przez płatnika. (pracodawcę). Co do potwierdzania zgodności aktów urodzenia z oryginałem przez pracodawców do celów uprawnień związanych z rodzicielstwem, pracodawca nie ma takich kompetencji aby stwierdzić czy przedstawiony dokument jest faktycznie oryginalny, a ma obowiązek to poświadczać. Pod poniższym linkiem znajdują się szczegółowe informacje w tym temacie:

<https://www.zus.pl/swiadczenia/zasilki/opis-spraw-zasilki/-/publisher/details/1/jak-uzyskac-zasilek-macierzynski-z-tytulu-urodzenia-dziecka/219968>

i) Obszar payrolla

Pracodawcy widzą potrzebę objęcia procesem cyfryzacji:

- formularza Z-15 niezbędny do zwolnienia lekarskiego opieka nad chorym dzieckiem/członkiem rodziny
- w zakresie zaświadczeń bankowych postulat uzgodnienia- jednego elektronicznego formatu zaświadczeń dla wszystkich banków generowanego z systemu płacowego - taka standaryzacja informacji wymaganych przez banki , wspomoże zarówno samych pracodawców, którzy uzyskają możliwość zelektronizowania tego procesu co będzie istotnym ułatwieniem biorąc pod uwagę skalę wniosków o wydanie tego rodzaju zaświadczeń (wyłączenie konieczności uzupełniania odręcznego), ale będzie

member of  **BUSINESSEUROPE**



stanowiło również bardzo istotne usprawnienie dla samych pracowników, gdyż przekazanie zaświadczenia będzie sprawniejsze i szybsze.

- formularze składane przez pracowników: PIT-2, koszty uzyskania, oświadczenie o wspólnym rozliczeniu
- zajęcia komornicze.

j) zatrudnianie cudzoziemców

W ostatnich latach cudzoziemcy stali się ważnym ogniwem polskiej gospodarki. Od 2014 ich liczba stale rośnie a wojewodowie, którzy są wydają zezwolenia na pracę i zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, nie nadążają z terminowym załatwianiem spraw administracyjnych. Opóźnienia są bardzo długie i wpływają one niekorzystnie na sytuację prawną zarówno cudzoziemców, jak i pracodawców na co wskazuje raport NIK z 7 sierpnia 2019. Postępowanie administracyjne dotyczące zezwolenia na pracę odbywa się na wniosek, w którym stroną jest podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi, natomiast w procedurze dot. zezwolenia na pobyt czasowy i pracę ów podmiot wypełnia załącznik nr 1 do wniosku. Brak załącznika nr 1 jest brakiem formalnym i znacznie utrudnia procedurę legalizacyjną. Celem usprawnienia tego procesu proponujemy aby dokumentację, gdzie do wypełnienia której zobowiązany jest podmiot, można było stworzyć w formie elektronicznej. W tym celu postulujemy dodanie:

1. Dodanie ustępu 1a do artykułu 88a Ustawy o Promocji Zatrudnienia i Instytucjach Rynku Pracy o treści: *„Wniosek o którym mowa w ust. 1a podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi może zostać sporządzony w formie elektronicznej”*
2. Dodanie ustępu 1a do artykułu 106 Ustawy o Cudzoziemcach o treści: *„Załącznik o którym mowa w ust. 1a podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi może zostać wypełniony w formie elektronicznej”*

VII. Umożliwienie zawierania umów oraz komunikowania się z klientem drogą elektroniczną (IKE)

Proponujemy wprowadzenie następujących zmian:

W art. 15 pkt 1 lit. f) proponujemy zmianę zapisu:

„f) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) umowa o dokonywaniu dodatkowych wpłat na IKE – umowa w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku lub w formie pisemnej, zawarta przez oszczędzającego na IKE, o którym mowa w rozdziale 3a, z funduszem inwestycyjnym, którego jest uczestnikiem, w celu gromadzenia oszczędności;”;

W art. 62 ust 1 proponujemy zmianę zapisu na:

„Art.62.1. W terminie do dnia 23 sierpnia 2021 r. specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty udostępnia w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku lub za pomocą systemu teleinformatycznego, a na wniosek tego oszczędzającego – w postaci papierowej, przesyła do oszczędzającego na indywidualnym koncie emerytalnym, o którym mowa w rozdziale 3a ustawy zmienianej w art. 15, informacje o:[...]”

Dodanie ust. 3 i 4 w art. 91 Ustawy o funduszach inwestycyjnych:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego, o którym mowa w art. 26c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1776, z 2018 r. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. ...).

4. Fundusz, o którym mowa w ust. 3, przesyła każdemu uczestnikowi funduszu, w regularnych odstępach czasu, nie rzadziej jednak niż co 12 miesięcy, informację o liczbie i wartości jednostek uczestnictwa posiadanych przez uczestnika funduszu, terminach dokonanych w tym okresie wpłat, wypłat transferowych i innych operacji oraz przeliczeniu tych operacji na jednostki uczestnictwa, o wynikach działalności lokacyjnej funduszu, a także o zasadach polityki inwestycyjnej i celu inwestycyjnym funduszu. Informacja jest przesyłana w trybie i formie uzgodnionych z członkiem funduszu. Tryby i formy przesyłania informacji, które mogą być stosowane w danym funduszu, określa jego statut.”

Uzasadnienie:

Niezbędna jest zmiana sformułowania "formy elektronicznej" na "postać elektroniczną", czyli na zapis identyczny jaki występuje w ustawie o PPK. W przypadku pozostawienia "formy elektronicznej" umowa będzie musiała być zawarta poprzez kwalifikowany podpis elektroniczny zgodnie z art. 78 (z indeksem 1) Kodeksu Cywilnego, co praktycznie uniemożliwi zawieranie umów o dodatkowe wpłaty na IKE.

Proponowana dodatkowo zmiana w art. 91 ustawy o funduszach inwestycyjnych ma na celu usunięcie rozbieżności między ustawą o funduszach inwestycyjnych i obecnymi statutami funduszy emerytalnych a przepisami art. 91 UFI (Art. 91. 1. Fundusz inwestycyjny otwarty sporządza i niezwłocznie przekazuje uczestnikowi funduszu pisemne potwierdzenie zbycia lub odkupienia jednostek uczestnictwa, chyba że uczestnik wyraził pisemną zgodę na przekazywanie tych potwierdzeń przy użyciu trwałego nośnika informacji innego niż papier, w innych terminach lub na ich osobisty odbiór.) W obecnych statutach OFE i DFE domyślną formą jest forma elektroniczna (na portalu, nie trwały nośnik), a możliwymi do zastosowania na życzenie członka funduszu są forma mailowa lub papierowa. Należy dodać przepis, który umożliwi stosowanie form określonych obecnie w statutach funduszy OFE i DFE, zgodnie



z aktualnymi ustaleniami z klientami. Należy wyłączyć potwierdzenia po każdej transakcji (np. suwakowej), zastępując je wyciągami rocznymi. Jest to rynkowy standard w umowach IKE i IKZE, ale przepis o prowadzeniu IKE bez umowy w nowym SFIO wyklucza możliwość automatycznego zastosowania wyciągu rocznego i formy elektronicznej na portalu.

VIII. Zmiana standardu w zakresie podpisu elektronicznego

Właściwie większość poruszonych (i pominiętych) problemów z formą pisemną wynika ze sposobu implementacji rozporządzenia eIDAS do polskiego porządku prawnego. Zgodnie z art. 78¹ kc oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej. Jednocześnie za oświadczenie w formie elektronicznej uważa się złożone w postaci elektronicznej, opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Jest to zatem wymóg wypełnienia kwalifikowanego podpisu elektronicznego (QES) w rozumieniu rozporządzenia eIDAS. Tym samym, każdy z ustawowych wymogów zachowania formy pisemnej wymaga skorzystania z rozwiązania QES.

Powyższe rozwiązanie wydaje się nadmiarowe i stawia polski rynek w niekonkurencyjnej pozycji na tle pozostałych krajów członkowskich UE jak i państw trzecich. Ilość dostawców usług kwalifikowanego podpisu elektronicznego na rynku międzynarodowym jest ograniczona. Przy międzynarodowych relacjach (w szczególności w komunikacji z podmiotami z siedzibą w USA) uzyskanie podpisu odręcznego incydentalnie staje się już nawet niewykonalne. Standardem jest natomiast korzystanie z zaawansowanego podpisu elektronicznego (AES). Obniżenie standardu wymaganego dla zachowania formy pisemnej do AES pozwoliłoby zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa przy jednoczesnym zwiększeniu zakresu wykorzystania podpisów elektronicznych w obrocie gospodarczym, zarówno profesjonalnym jak i konsumenckim.

IX. Rynek telekomunikacyjny

W związku z postępującą cyfryzacją dot. zarówno usług publicznych, jak i obrotu gospodarczego, Konfederacja Lewiatan zwraca uwagę na rozważenie wprowadzenia domyślności cyfrowej zmierzającej do zmiany relacji klient-dostawca w zakresie usług telekomunikacyjnych. Stosowanie formy pisemnej przy obsłudze klientów powinno zostać ograniczone do minimum, w przypadkach gdy klient wyraźnie wskaże taką potrzebę np. ze względu na brak możliwości lub chęci wykorzystania przez niego narzędzi elektronicznych.

Operator telekomunikacyjny powinien przede wszystkim móc domyślnie korzystać z rozwiązań cyfrowych mających postać elektroniczną (forma dokumentowa zgodnie z art. 77² Kodeksu cywilnego) w przypadku kontaktu z abonentem przy spełnianiu obowiązków informacyjnych (np. zmiany warunków umowy, cennika, regulaminu), gdy abonent przy zawarciu umowy lub później przekazał operatorowi

swój adres e-mail. Takie domniemanie mogłoby zafunkcjonować z zastrzeżeniem, że abonent może złożyć wyraźne żądanie komunikacji w postaci papierowej. Wspomniana domyślność cyfrowa powinna objąć również sprawozdawczość telekomunikacyjną oraz spełnianie niektórych obowiązków administracyjnych (opis poniżej).

Postulujemy by korespondencja w zakresie wszelkich obowiązków sprawozdawczych toczyła się co do zasady w drodze elektronicznej, czy to poprzez komunikowanie się przez dedykowane platformy (jak np. poprzez Platformę Usług Elektronicznych na potrzeby sprawozdawczości z art. 7 PrTel), czy drogą mailową na dedykowaną skrzynkę lub do wskazanych w wezwaniu (przesyłanym drogą mailową) pracowników UKE (np. w odpowiedzi na wezwania z art. 6 PrTel, czy w wykonaniu obowiązku przekazywania tekstów umów o dostępie telekomunikacyjnych (patrz art. 33. ust. 1 PrTel, czy art. 24 ust. 1 tzw. Megaustawy).

Postulujemy by zaświadczenia z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (wpis/wykreślenie) czy z rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji były wydawane w formie elektronicznej.

Konfederacja Lewiatan zauważa dotychczas wykonaną po stronie Ministerstwa Cyfryzacji pracę odnoszącą się do wprowadzenia możliwości korzystania z podstawowych rozwiązań digitalnych (nawet jeśli mają one z perspektywy przedsiębiorców częściowo ograniczony zakres), w tym kontekście pragniemy zwrócić uwagę na konieczność zapewnienia kompatybilności ucyfrowionych przepisów Prawa telekomunikacyjnego odnoszących się do możliwości zdalnego zawierania umów z ogólnymi przepisami Kodeksu cywilnego. Zgodnie z Kodeksem cywilnym co do zasady funkcjonuje swoboda kontraktowania, jednak w ramach przepisów szczególnych regulacje przewidują sytuacje, w których niezachowanie wymaganej formy umowy wiąże się z określonymi skutkami:

- zastrzeżenie natychmiastowej wymagalności raty przy sprzedaży na raty (art. 586 KC) - w przypadku zastrzeżenia natychmiastowej wymagalności nieuiszczonej ceny na wypadek uchybienia terminom poszczególnych rat przez kupującego wymagane jest dla skuteczności uczynienie ich na piśmie przy zawarciu umowy, wobec czego operator telekomunikacyjny w przypadku umożliwienia klientowi zawarcia w formie dokumentowej umowy sprzedaży na raty nie ma możliwości postawienia w stan wymagalności pozostałych rat;
- umowy o dostępie telekomunikacyjnym (art. 31 PT) - zlikwidowanie nieprzystającego do obecnych realiów rynku telekomunikacyjnego obowiązku zawierania umów o dostępie telekomunikacyjnym na piśmie pod rygorem nieważności; taki rygor stanowi nieproporcjonalne ograniczenie swobody kontraktowania się operatorów, którzy oczekują uelastycznienia metod zawierania umów.



Zgłaszamy następujące postulaty zmian ustaw KC, PrTel i Megaustawy:

Zmiana art. 586 § 1 KC [Zwłoka]

§ 1. Zastrzeżenie natychmiastowej wymagalności nieuiszczonej ceny na wypadek uchybienia terminom poszczególnych rat jest skuteczne tylko wtedy, gdy było uczynione ~~na piśmie~~ przy zawarciu umowy, a kupujący jest w zwłoce z zapłatą co najmniej dwóch rat, łączna zaś suma zaległych rat przewyższa jedną piątą część umówionej ceny.

Zmiana art. 31 ust. 1 PrTel

1. Warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z tym współpracy przedsiębiorcy telekomunikacyjni ustalają w umowie o dostępie telekomunikacyjnym, zawartej w formie pisemnej, dokumentowej lub elektronicznej.

Zmiana art. 33 ust. 1 PrTel

1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany na podstawie art. 34 lub art. 45 oraz podmiot, o którym mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, będący stroną umowy o dostępie telekomunikacyjnym, przekazuje drogą elektroniczną tekst tej umowy Prezesowi UKE w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.

Zmiana art. 24 ust. 1 Megaustawy

1. Strona umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przekazuje drogą elektroniczną tekst tej umowy Prezesowi UKE w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.

X. Transport

Eliminacja papierowej karty pojazdu i zastąpienie zawartych w niej wpisów w ogólnodostępnej bazie CEPiK, z możliwością pobrania z tej bazy aktualnych odpisów (jak obecnie dla KRS). Do zarejestrowania i przerejestrowania pojazdu, wymagane jest wydanie i przedłożenie do właściwego wydziału komunikacji papierowej karty pojazdu. Takie rozwiązanie ogranicza (a w praktyce eliminuje) możliwość obiegu pomiędzy sprzedawcą a kupującym pojazd dokumentów w formie elektronicznej (efaktura), gdyż zawsze musi być przekazana papierowa "fizyczna" karta pojazdu.

W Polsce dowodu rejestracyjnego nie trzeba wozić w pojeździe, ale za granicą już tak.

Nadal istnieje uciążliwa dla właściciela pojazdu konieczność wymiany blankietu dowodu rejestracyjnego w przypadku wypełnienia wszystkich rubryk dot. daty kolejnego badania technicznego. Szczególnie dotyczy to autobusów (obowiązkowe badanie techniczne co 6 miesięcy) czy pojazdów przewożących towary niebezpieczne lub zasilanych gazem (badanie co rok). Należałoby znieść tę uciążliwość.



Dyrektywa Rady 1999/37/WE w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów, załączniki I, część I świadectwa rejestracji przewiduje, że świadectwo rejestracji (dowód rejestracyjny) może mieć postać inteligentnej karty.

Rozdział III, część I ww. załącznika określa natomiast szczegółowe *Specyfikacje części I świadectwa rejestracji w postaci inteligentnej karty chipowej (jako alternatywy dla świadectwa w wersji papierowej opisanego w pkt II).*

Nie ma zatem przeszkód do wprowadzenia dowodów rejestracyjnych w formie inteligentnej karty. W dobie postępującej i nieuniknionej cyfryzacji wszystkich dziedzin życia takie rozwiązanie byłoby niezwykle skuteczne i pożądane. Uniemożliwiłoby również czasem spotykane, nielegalne praktyki próby ingerencji we wpisana odręcznie w dowodzie rejestracyjnym datę kolejnego badania technicznego pojazdu.

Rozwiązałyby to problem obowiązku wymiany blankietu dowodu rejestracyjnego za każdym razem, gdy zabraknie w nim miejsca na wpisy o dacie kolejnego badania technicznego.

Konfederacja Lewiatan, KL/60/32/AM/2020

